ZBOROVÝ ČASOPIS

Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Kraľovany
ročník V. číslo 3. rok 2021

TÉMA :

Od záhrady k záhrade

SLOVO NA ÚVOD

Prinášame vám nové číslo zborového časopisu Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Kraľovany, ktorý vychádza ako občasník.

Toto číslo je venované veľkonočným sviatkom.

Prinášame vám domáce pobožnosti od Zeleného štvrtku po Druhú slávnosť veľkonočnú. V nich sa budeme presúvať od záhrady k záhrade (od Getsemanskej záhrady k záhrade hrobového odpočinku a vzkriesenia Pána Ježiša). Na stránkach nášho časopisu nájdete zaujímavé príbehy zo života, rady z Božej lekárne, poéziu a svoje okienko si tu nájdu aj naše deti.

Veríme, že aj stránky nášho časopisu vám spríjemnia nastávajúce veľkonočné sviatky.

Pán volá

Pán pod kríž volá každodenne
hriešnikov sveta celého,
ponúka milosť, odpustenie,
duši dar žitia večného.

Pán pod kríž volá opustených,
neznajú teplo domova,
tam plášťom lásky prikryť chce ich,
kde srdca teplá komora.

Pán pod kríž volá doráňaných,
čo cítia hriechov páľavu,
tam uzdraví ich lásky dotyk,
prinesie duši úľavu.

Pán pod kríž volá hladných, smädných,
pre dušu občerstvenie má,
by kríž svoj niesli silou viery
až do večného domova.

Pán pod kríž volá každého z nás,
by milosť, spásu prijali,
by smeli vstúpiť v nebeskú vlasť,
keď sa čas žitia zastaví.

(Alžbeta Ondusková)

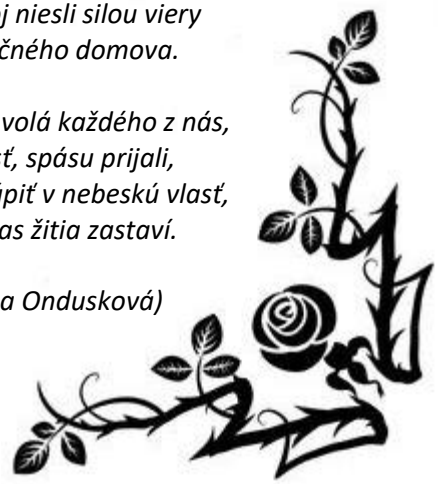

DOMÁCA POBOŽNOSŤ
Zelený štvrtok

„V prvý deň nekvasených chlebov prišli učeníci k Ježišovi a povedali: Kde chceš, aby sme Ti pripravili hod veľkonočného baránka? Odpovedal: Choďte do mesta k tomu a tomu a povedzte mu: Majster odkazuje: Čas môj je blízko, u teba zasvätím hod veľkonočného baránka so svojimi učeníkmi. Učeníci urobili, ako im Ježiš rozkázal, a pripravili hod baránka.“ *(Evanjelium podľa Matúša 26,17-19)*

Drahí bratia a sestry,
tento rok asi málokto bude druhému klásť otázku: Kde ideš tráviť Veľkú noc? Kde budeš cez Veľkú noc, kde a s kým pôjdeš? Žiaľ, tak ako to bolo pred rokom, aj teraz sme ešte stále v zovretí Covid-19 a nariadení „zostať v dobrovoľnej karanténe“ a chrániť zdravie a životy nás a ľudí v našom okolí. Možno by sme si vedeli predstaviť, kde všade by sme cez voľné sviatočné dni išli, s kým všetkým by sme sa radi stretli, ruky si podali, objali sa, aj niekoľko hodín v rozhovoroch strávili.... A je nám ľúto, že nič z toho nemôžeme. Ale zdravie a život máme iba jeden...

Keď však čítame veľkonočný príbeh v Božom slove, nachádzame, že učeníci, žijúci v inom prostredí a s inými problémami ako my, položili Pánovi Ježišovi otázku: *„Kde chceš, aby sme Ti pripravili hod veľkonočného baránka?“*
Totiž začínal Sviatok nekvasených chlebov, v ktorý si Židia pripomínali, ako ich predkovia boli vyslobodení z egyptského otroctva a každoročne v tento sviatok organizovali slávnostnú večeru pre svoju rodinu a priateľov.

Teda učeníci sa opýtali Pána Ježiša, že kde chce mať tú spomínanú slávnostnú večeru. Pripomínam, že sa nachádzali v Jeruzaleme. Veď práve uplynulá Kvetná nedeľa bola dňom ich vstupu do toho mesta. Nikto z nich tam nebol doma. Nikto z nich nemohol poskytnúť priestor, kde by sa tá slávnostná večera – hod veľkonočného baránka – mohla konať.

O to zarážajúcejšie znela odpoveď Pána Ježiša, ktorú dal svojim učeníkom:
„Choďte do mesta k tomu a tomu a povedzte mu: Majster odkazuje: Čas môj je blízko, u teba zasvätím hod veľkonočného baránka so svojimi učeníkmi.“

Tak toto si môže dovoliť asi jedine Boží Syn. Poslať svojich učeníkov za niekým neznámym. A všimnime si, že poslať ich nie s prosbou, ale s informáciou – u teba zasvätím hod veľkonočného baránka so svojimi učeníkmi.
Viete si to predstaviť? Na jednej strane to bola veľká česť. Ale príde niekto neznámy k vám a povie vám, že v ten deň vo vašom dome bude stolovať 13 ďalších ľudí. Možno my ženy by sme hneď premýšľali, či máme všetko všade upratané. Možno by sme chceli pre tých nečakaných hostí niečo pripraviť, a tak by sme premýšľali, či máme všetko potrebné na varenie alebo pečenie.
Ale ten majiteľ domu sa v tú chvíľu vôbec nemusel stresovať, lebo evanjelista Lukáš zapísal, že on mal tú miestnosť na hornej dvorane už pripravenú pre Pána. Božie riadenie, Božie konanie je jednoducho úžasné. Pán Boh si pripravuje srdcia ľudí, Pán Boh dáva správne myšlienky, Pán Boh dáva odvahu k činom. Pán Boh si dokonalo pripravil celú cestu spásy.

Drahí moji, dnes nestojíme na začiatku Sviatku nekvasených chlebov a nepripomíname si vyvedenie z Egypta. Ale nachádzame sa na začiatku veľkonočných sviatkov – sviatkov ukrižovania a vzkriesenia Pána Ježiša. A v tejto chvíli aj k nám posiela Pán odkaz: U teba zasvätím tieto sviatky. U teba budem sláviť nastávajúce sviatky. S tebou a s tvojou rodinou chcem prežiť nasledujúce dni. Prichádzam k tebe, prichádzam k vám, prichádzam do tvojej domácnosti. Slávme spolu.
Je priam neuveriteľné, že Pán neba i zeme, dbá o nás a je ochotný s nami tráviť čas. S nami, ktorí sme niekedy aj voči Nemu vzdorovití, aj neposlušní, aj neochotní slúžiť, aj leniví tráviť čas s Ním, počúvať Ho a rozprávať sa s Ním. A predsa hovorí každému z nás: U teba, konkrétne u teba, chcem stráviť čas.

Keď v tej dobe, dobe pozemského života Pána Ježiša, niekto druhého pozval k slávnostnému stolu, bola to veľká česť. Nepozývalo sa len preto, aby sa nepovedalo. Nepozývalo sa len preto, aby sa predošlé pozvanie z druhej strany opätovalo. Pozvanie k stolu bolo prejavom úcty, rešpektu, skutočného priateľstva, dobrých vzťahov.
A keď Pán Ježiš dnes nám hovorí, že prichádza do našich domácností, že chce s nami tráviť svoj čas, že chce s nami byť v najbližšie dni (a nielen najbližšie dni), je to pre každého z nás veľká česť, veľká pocta.

Učeníci teda podľa pokynov Pána Ježiša našli miestnosť, ktorá už bola pripravená na slávnostné stolovanie. Evanjelista Matúš zapísal: *„Učeníci urobili, ako im Ježiš rozkázal, a pripravili hod baránka.“* Teda majiteľ domu a učeníci pripravili všetko, čo bolo treba, aby mohol prebehnúť pokojný slávnostný večer.

Aj od nás Pán niečo požaduje, keď nás informuje, že prichádza do našich domácností, že chce tráviť sviatočný čas s nami a s našimi drahými?
To, čo od učeníkov – prípravu. Ale nepotrpí si na prípravu slávnostnej večere. Nebude ani kontrolovať poriadok v našich príbytkoch.
A vlastne v jednom takom maličkom príbytku áno. Ale takom netypickom. S príchodom Pána Ježiša máme mať pripravené naše srdce. Má byť vyčistené.

To však nedokážeme sami. Svoju myseľ a svoje srdce nedokážeme si očistiť sami. Na to potrebujeme pomoc – Božiu pomoc, Božie vedenie, očistenie Ním samým, potrebujeme Jeho odpustenie.

Keby boli naše chrámy otvorené, dnes by sme mohli v spovedi vyznať svoje hriechy, oľutovať ich, prijať rozhrešenie a v ňom Božie odpustenie. Mohli by sme pristúpiť k oltáru, pokľaknúť, prijať uistenie o Božej milosti a dary svätej Večere Pánovej. Ale nejde to. To nám však nebráni vo svojich príbytkoch, sami alebo aj s ostatnými členmi svojej domácnosti, v pokornej modlitbe vyznať svoje hriechy a prosiť o Božiu milosť.

Pán počuje naše modlitby všade, kde sme. Pán prejavuje svoju milosť všade, kde sme. Pán odpúšťa naše vyznané a oľutované hriechy, všade tam kde sme.
Je úžasný Boh, úžasný Pán, ktorý k nám prichádza aj napriek našej „dobrovoľnej karanténe“, ktorý nám a našej rodine prejavuje svoju blízkosť, svoju milosť. Je to Boh a Pán, ktorý je blízko nás, ktorý je s nami, ktorý sa o nás stará.

Teda, s kým budeš tento rok tráviť veľkonočné sviatky? So svojím Bohom, ktorý mi z milosti moje hriechy odpúšťa, a tak dokazuje svoju moc, svoju lásku, svoju blízkosť. Amen

Modlitba
Môj Pane, ako ľúbezne znejú slová, že Ty prídeš ku mne a k mojej rodine. Ako ľúbezne znejú slová, že sme Ti takí vzácni, že Ti na nás tak veľmi záleží. Prosím Ťa, zmiluj sa nadomnou, odpusť mi moje viny, očisť moje srdce a pomôž mi žiť životom podľa Tvojej vôle. Amen
Modlitba Pánova
Prečítaj si z Biblie Evanjelium podľa Lukáša 22. kapitolu.
Odporúčané piesne z ES č. 117, 101

OKIENKO PRE DETI

Ahojte kamaráti. Práve prežívame veľkonočné sviatky. Cez zábavné úlohy sa pozrieme, čo si v nich pripomíname. Verím, že sa vám to bude páčiť.

Na **Zelený štvrtok** si pripomíname, ako Pán Ježiš posledný raz večeral so svojimi učeníkmi. Potom išiel s nimi do Getsemanskej záhrady a tam Ho zajali vojaci.
Tvoja úloha: Dvaja učeníci Pána Ježiša sú nakreslení len bodkami.
Spoj bodky a celý obrázok vyfarbi.

Celú noc Pána Ježiša súdili a nakoniec vo **Veľký piatok** rozhodli, že Ho ukrižujú na vrchu, ktorý sa volal Golgota.
Tvoja úloha:
Nájdi správnu cestu v bludisku.

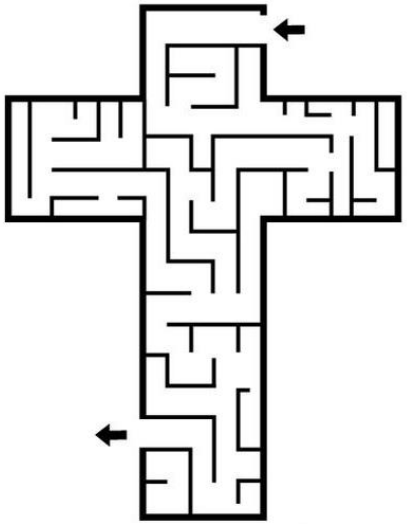

Ešte v piatok uložili mŕtve telo Pána Ježiša do hrobu (podobný jaskyni), vchod zavreli velikánskym kameňom a pred hrob postavili vojakov, aby to tam strážili. Na **Bielu sobotu** si pripomíname, ako Pán Ježiš ležal v hrobe.
Tvoja úloha: K hrobu dokresli dvoch vojakov.

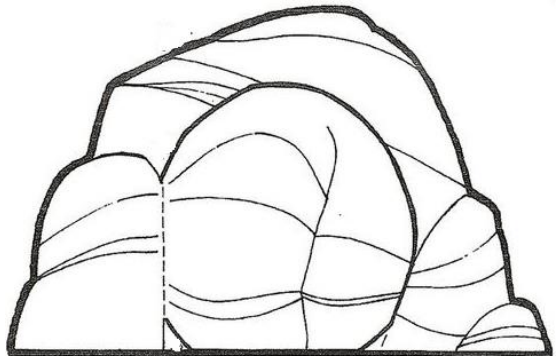

Ráno na **Prvú slávnosť veľkonočnú (Veľkonočná nedeľa)** sa stala zvláštna vec. Bolo zemetrasenie, zjavil sa anjel, ten veľký kameň od hrobu odvalil a Pán Ježiš v hrobe nebol. Prečo? Lebo Pán Boh, ktorý je Jeho otcom, Ho vzkriesil (znova Ho urobil živým).
Tvoja úloha: Nájdi 10 rozdielov.

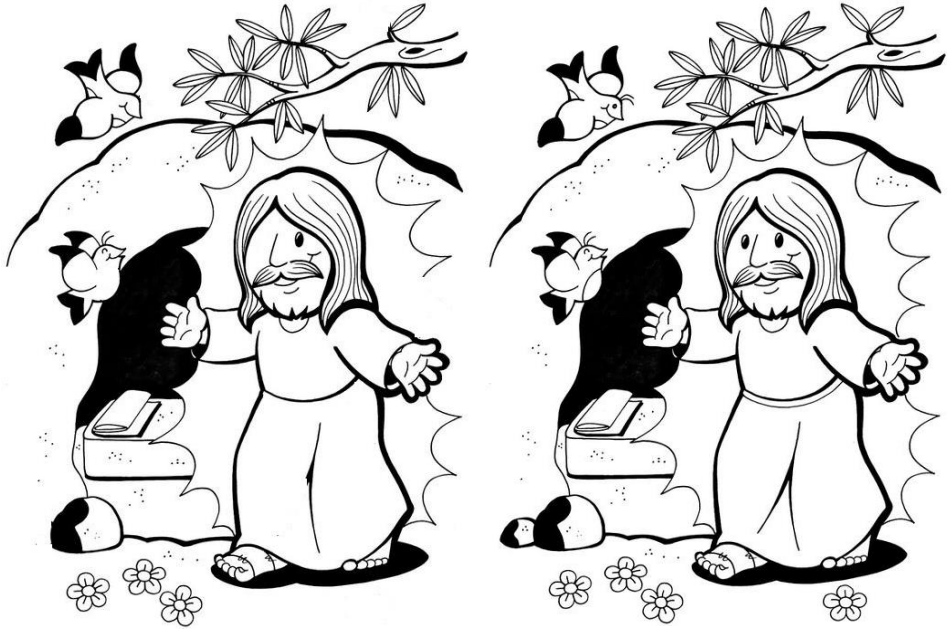

DOMÁCA POBOŽNOSŤ
Veľký piatok

„Nad hlavu vyložili Mu nápis viny: Toto je Ježiš, Kráľ židovský.“
(Evanjelium podľa Matúša 27,37)

Keď občas zájdem do niektorého z najbližších miest, mám pocit, že to mesto má stále inú „tvár“. Niekde pribudli ďalšie nové nápisy, pútače, reklamy a s nimi aj nové zariadenia, obchody, reštaurácie, firmy a inde práve tie predošlé, na ktoré sme už boli zvyknutí, sa vytratili. V tejto dobe je práve ten druhý trend aktuálny. Mnohé sa zatvorilo, mnohé zaniklo, priestory zostali prázdne, nápisy neaktuálne...

Ale v meste Jeruzalem nový nápis pribudol. Alebo presnejšie na mieste za hradbami toho mesta. Na mieste, ktoré mnohým naháňalo strach už len svojou podobou, nieto ešte svojím využitím. Vrch Golgota, týčiaci sa za Jeruzalemom, veru nebol miestom, na ktorom by sa človek chcel ocitnúť „v hlavnej úlohe“. Nielenže sa podobalo na ľudskú lebku, veď preto dostalo aj názov Golgota – Lebka, Lebečné miesto, ale predstava, že na tom mieste sa vykonávali popravy, že tam mnohí v mukách zomierali, nijakému zdravému človeku neprinášalo pokoj, či radosť.

A práve tam v ráno Veľkého piatku bol vyvesený nový nápis. Nešlo o reklamu, nešlo o pútač v tom pravom zmysle slova. Bol tam na kríž pribitý nápis viny. Tak to bolo zvykom. Odsúdený na smrť ukrižovaním mal nad svojou hlavou napísaný dôvod svojho obvinenia, dôvod, pre ktorý tak bolestne a tak potupne zomieral.

A predsa vtedy v piatok to bolo iné. Možno bolo bežné, že naraz boli postavené tri kríže, naraz boli na smrť odsúdení traja muži, trom zomierajúcim visel nad hlavou nápis viny. Ale v ten piatok nebola to vo všetkých troch prípadoch skutočná vina, skutočná pravda. Nad jednou hlavou v jazyku gréckom, latinskom a hebrejskom visela minimálne polopravda.

Evanjelista Matúš zapísal: *„Nad hlavu vyložili Mu nápis viny: Toto je Ježiš, Kráľ židovský.“*
Evanjelista Marek označenie viny spomína slovami: *„Kráľ židovský“.*
U Lukáša nachádzame: *„Tento je kráľ židovský.“*
A Ján spomína to medzi nami asi najznámejšie: *„Ježiš Nazaretský, kráľ židovský.“*, z ktorého pochádza skratka vytvorená z prvých písmen slov uvádzaná na zobrazeniach Ukrižovaného INRI alebo JNRJ (Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum).

Tak pozrime sa detailnejšie na ten nápis viny Pána Ježiša.

Ako prvé, by sme mali vnímať pravdu, že ten nápis viny visel nad nevinným. Hoci Pán Ježiš bol obžalovaný, súdený, odsúdený, popravený ako zločinec, zločincom nebol. Hoci svedkovia na Jeho adresu vyslovili obvinenia z rúhania a zrady voči Bohu a Rímu, nebola to pravda. Autoritu vladára mal v úcte a svojmu nebeskému Otcovi by nikdy poslušnosť nevypovedal. Veď aj na viacerých miestach Písma svätého nachádzame napísané, že nebolo hriechu ani v Jeho mysli, ani v Jeho reči, ani v Jeho skutkoch. Nezhrešil ani voči svojmu nebeskému Otcovi a ani voči blížnym.
On nevinný zomieral ako obeť za vinných. Za každého jedného človeka, ktorého srdce, myseľ, ústa, ruky, či nohy, telo alebo duch sa previnili voči Bohu, voči blížnym alebo voči sebe samým.
Za každý jeden spáchaný hriech, za každú jednu neovládnutú náklonnosť k zlému, za každý jeden životný omyl, za každú jednu chybu, za každé jedno zlé rozhodnutie, za každý jeden chvíľkový skrat, za všetko zlé v našom živote by sme mali byť potrestaní. Odplatou za každý hriech je trápenie v týchto dňoch, ktoré zasahuje často nielen toho hriešnika ale aj jeho okolie a odlúčenie od Pána Boha v tomto čase i v čase večnosti.
Ale Pán Boh, ktorý je milosrdným a milostivým, ktorý hriech nenávidí, ale každého hriešnika nekonečne miluje, vymyslel plán. Vymyslel plán záchrany, aby ani jeden hriešnik už nemusel prežiť život v odlúčení od svojho Boha a večne zomrieť. Ale niekto ho musel nahradiť. Niekto, kto nikdy nezhrešil, niekto, kto nikdy svojho Boha, svojho blížneho a ani seba nezranil. A taký bol nájdený len jeden jediný – Boží Syn. Len Jeho krv mohla byť obetovaná, len Jeho krv sa mohla stať prostriedkom očistenia každého, kto v pokore vyzná svoj hriech, kto v pokore oľutuje svoje zlyhanie, kto v pokore prosí o odpustenie všetkého zlého vo svojom živote, kto v pokore s Božou pomocou sa bude snažiť svoj život zmeniť.
Taká je pravda, nevinný zomieral na Golgote.

Ako druhé, si všimnime prvú časť napísaného: *„Toto je Ježiš.“* Možno na inom kríži bolo napísané: Toto je Ján. Toto je Šimon. Toto je Kleofáš. A bola to pravda. Bolo to meno odsúdeného - jeho identifikácia.
Len škoda, že vtedy na Golgote mnohí videli len odsúdeného muža Ježiša, trpiaceho muža Ježiša, zomierajúceho muža Ježiša, mŕtve telo muža Ježiša. Škoda, že vtedy tam na Golgote nevideli očami viery obetujúceho sa Božieho Syna, trpiaceho Vykupiteľa, zomierajúceho Spasiteľa.
Som vďačná svojmu Bohu, že to, čo vtedy stojaci na Golgote nevideli a nevedeli, môžeme my vidieť a vedieť. Som vďačná svojmu Bohu, že pri myšlienke na Golgotu my už nevidíme len odsúdenca Ježiša, ale aj môjho i tvojho Vykupiteľa. Som vďačná svojmu Bohu, že nám dal toto poznanie.

Vážme si to a denne za to nové poznanie ďakujme Pánu Bohu.

Ako tretie, upriamime svojmu pozornosť na druhú časť napísaného: *„Kráľ židovský“.*
Uvedomujem si, že ten nápis nad hlavou odsúdenca musel byť vždy krátky a výstižný. Ale škoda, že polopravda tam mala svoje miesto, a pravda nie.
Teda, Pán Ježiš kráľom skutočne bol a je.
Ak by pojem „židovský“ mal poukázať na pôvod Pána Ježiša, bola by napísaná pravda. Áno, bol rodený Žid. Ale skôr sa nazdávam, že v tom slove sa ukrývalo, komu všetkému mal byť kráľom. A v tom prípade sa do nápisu viny dostala polopravda.
Pán Ježiš bol kráľom aj pre Židov. Hoci Ho neprijali, hoci svojho kráľa v Ňom nespoznali a ešte stále očakávajú príchod Mesiáša. Ale Pán Ježiš nebol a nie je Kráľom, Pánom, Spasiteľom len pre nich. On bol, je a naveky bude Kráľom celého neba i celej zeme. Veď Písmo o Ňom píše ako o Kráľovi kráľov a Pánovi pánov. On bol, je a verím, že aj bude naveky Kráľom mojím i tvojím.

Drahí bratia a sestry, na Golgote bol vyvesený nápis: *„Toto je Ježiš, Kráľ židovský.“* Nech tento nápis denne púta našu pozornosť a vyvoláva v nás spomienku, že tam na kríži na Golgote zomieral za nás Pán Ježiš, Boží Syn a náš Kráľ, aby večný život dal každému z nás. Túto reklamu zviditeľňujme aj pred druhými ľuďmi. Povedzme im, či ukážme im Pána Ježiša a to, čo aj pre nich urobil. Aby vzrastal počet tých, ktorí spoznajú pravdu golgotského kríža a veľkoleposť Božieho plánu záchrany. Amen

Modlitba
Ďakujem Ti, môj Pane, že si nevinný zomieral za každého jedného z nás – vinných. Ďakujem Ti za túto Tvoju veľkú obeť, za život, ktorý si pre mňa položil. Prosím Ťa, daj mi každého dňa pamätať na to. Daj mi po celý svoj život vidieť v Tebe svojho Záchrancu pre časnosť i večnosť.
Vyvyšujem Ťa, môj Pán a Kráľ, oslavujem Tvoje meno teraz i naveky. Amen

Modlitba Pánova

Prečítaj si pašiové texty, ktoré sú určené pre dnešný deň.

KVÍZ

1. Veľký piatok patrí do sviatkov
a/ vianočných
b/ veľkonočných
c/ svätodušných

2. Na Veľký piatok si pripomíname
a/ nanebovstúpenie Pána Ježiša
b/ vzkriesenie Pána Ježiša
c/ smrť Pána Ježiša

3. Ako smrťou zomrel Pán Ježiš?
a/ odseknutím hlavy
b/ obesením
c/ ukrižovaním

4. Pán Ježiš zomrel na vrchu
a/ Golgota
b/ Sinaj
c/ Mórija

5. Názov miesta Ježišovej smrti je možné preložiť ako
a/ miesto smrti
b/ miesto kostí
c/ lebečné miesto

6. Keď Pán Ježiš zomieral, nad Jeho hlavou bol nápis
a/ INRI – Ježiš nazaretský Kráľ židovský
b/ ICHTHYS – Ježiš Kristus Boží Syn Spasiteľ
c/ THEOS – Boh

7. V čase Ježišovej popravy na tom istom mieste zomierali ešte
a/ traja ľudia
b/ dvaja muži
c/ štyria muži

8. Na službách Božích na Veľký piatok sa používa
a/ spevník
b/ pašie
c/ funebrál

(***Správne odpovede nájdeš stránke s oznamami)***

DOMÁCA POBOŽNOSŤ
Prvá slávnosť veľkonočná

„Na úsvite v prvý deň po sobote prišla Mária Magdaléna a iná Mária pozrieť hrob. A hľa, nastalo veľké zemetrasenie, lebo anjel Pánov zostúpil z neba, prišiel, odvalil kameň a sadol si naň. Jeho zjav bol ako blesk, jeho rúcho biele ako sneh. A strachom pred ním chveli sa strážcovia a zostali ako mŕtvi. Anjel povedal ženám: Vy sa nebojte, lebo viem, že hľadáte Ježiša, toho ukrižovaného! Niet Ho tu, lebo vstal, ako povedal; poďte, viďte miesto, kde ležal."

(Evanjelium podľa Matúša 28,1-6)

Keď svoju moc začnú prejavovať prírodné živly, keď zrazu ohrozujú náš život a náš majetok, uvedomujeme si, akí sme slabí, akí sme v mnohom bezmocní, ako mnohé vôbec nemáme vo svojich rukách, vo svojej moci. A je jedno, či je to voda, vietor, oheň alebo zemetrasenie – nič z toho nevieme ovládať, ničomu z toho nevieme rozkázať, slovom či gestom valiacu sa katastrofu zastaviť. Priznajme si, že už len vypočutie správ o zasiahnutých oblastiach a škodách na životoch a majetku v nás vyvoláva nepríjemné pocity, obavy, neistotu, strach a súcit so zasiahnutými.

V Písme čítame, že veľké zemetrasenie nastalo aj v ráno veľkonočnej nedele v Jeruzaleme. Bolo to vtedy, keď nočnej stráži pri hrobe Pána Ježiša už zanedlho končila služba, a keď sa k hrobu vybrali Mária Magdaléna a iná Mária. Ale nielen tento prírodný jav bol šokujúcou zvláštnosťou toho rána. Z neba zostúpil anjel Pánov, prišiel k hrobu, odvalil ten velikánsky pečatný kameň, ktorým bol zavalený vstup do hrobu a sadol si naň. Tieto udalosti vyvolali obavy a strach u prítomných vojakov i u tých žien. A niet sa čo čudovať. Veď už len mierne chvejúce sa šálky vyvolávajú paniku, nieto ešte veľké zemetrasenie a zjavenie anjela k tomu.

Keď vrcholila neistota, obavy, strach, možno aj panika svedkov udalostí, slova sa ujal anjel Pánov. Zaujímavé je, že sa postaral len o tie ženy. O vojakoch čítame len: *„Strachom pred ním chveli sa strážcovia a zostali ako mŕtvi."*
Možno potrebovali takú poriadnu lekciu, aby konečne pochopili, že ten odsúdený, potupený, ukrižovaný, zomierajúci a v hrobe ležiaci bol naozaj niekto výnimočný, niekto jedinečný. Možno potrebovali takú poriadnu lekciu, aby pochopili, že nie ich nadriadení to celé mali vo svojich rukách, ale niekto oveľa vyššie postavený, niekto oveľa mocnejší, oveľa vplyvnejší – Hospodin Boh.
Ktovie, či to videné, počuté, zažité, skutočne pochopili, vierou prijali. Ich nadriadení, neskôr počujúc ich svedectvo, sa snažili kúpiť si ich mlčanie. Ktovie, či sa im to podarilo. Ktovie, či tých pár drobných „Boží dotyk" z ich mysle vymazalo. Ktovie...

Ale vráťme sa k tým ženám. Pri hrobe videli, počuli a zažili to isté ako tí vojaci. Veľké zemetrasenie, príchod anjela, odvalenie kameňa... Jedno stresujúcejšie a šokujúcejšie ako druhé pre tie ženy i pre tých vojakov, a predsa nebolo to pre nich to isté.

Kým vojaci zostávali v strachu, v strese, v neistote a v podobnom rozpoložení utekali z toho miesta za nadriadenými, aby im rozpovedali všetko, čo sa stalo, žien sa ujal zjavený anjel a do strachu priniesol pokoj a vysvetlenie. Povedal:
„Vy sa nebojte, lebo viem, že hľadáte Ježiša, toho ukrižovaného! Niet Ho tu, lebo vstal, ako povedal; poďte, viďte miesto, kde ležal."
Vy sa nebojte! Boží posol vedel, že práve tieto slová potrebujú tie dve ženy počuť. Možno, aby si spomenuli na okamihy, kedy tie slová vyslovil samotný Pán Ježiš a priniesli do srdca človeka skutočný pokoj. Možno, aby ich naplnil pokoj a istota, že všetky tie udalosti posledných dní a posledných minút sú v rukách mocného, úžasného Pána a všetko sa deje podľa Jeho dokonalého plánu.

„Vy sa nebojte, lebo viem, že hľadáte Ježiša, toho ukrižovaného! Niet Ho tu, lebo vstal, ako povedal; poďte, viďte miesto, kde ležal."
Myslím, že z toho prvotného šoku neboli Mária a Mária Magdaléna schopné hneď prijať vysvetlenie a nadobudnúť pokoj. Veď v evanjeliu podľa Jána čítame, že Mária Magdaléna ešte zostala v záhrade, kde sa nachádzal hrob a plakala. Ešte sa ani nestihli usušiť slzy, ktoré tiekli po jej lícach pre smrť jej milovaného Majstra a Pána a tiekli nové pre zvláštnu stratu Jeho mŕtveho tela. Ale keď sa zoči-voči stretla so vzkriesenym Pánom, prázdny hrob, prítomnosť anjela a slová anjela zapadli do seba a ukázal sa jeden celistvý obraz Božieho diela záchrany človeka. Boží Syn prišiel na zem, Boží Syn zomrel za zem, Boží Syn vstal zo zeme. Už nie je mŕtvy, už nie je stratený, je živý, je tu.

Zemetrasenie v ráno Veľkého piatku nezasiahlo len krajinu, mesto, tú záhradu s hrobom, ale aj prítomných ľudí. Narušilo ich pokojné ráno, narušilo ich myšlienky, možno ich rozhovory.
V našej krajine zemetrasenia neradíme medzi „bežné - každodenné javy" a asi sa zhodneme na tom, že nám ani nechýbajú. Ale napriek tomu by som si dnes priala, aby zvesť o ukrižovanom a vzkriesenom Pánovi nás zasiahla ako také poriadne silné zemetrasenie. Aby nás tá zvesť vyrušila, aby sme jej museli venovať svoju pozornosť. Aby sme si uvedomili, čo sa tam na kríži i v hrobe stalo a hlavne prečo sa to stalo. Aby sme boli schopní spoznané vierou prijať. Aby sme boli schopní s tým žiť.

A čo potrebujeme počuť po tom zemetrasení?

Ako prvé potrebujeme počuť úžasné slová: *„Vy sa nebojte.“*
Vy, ktorí hľadáte ukrižovaného a vzkrieseného Božieho Syna a vášho Pána, vy sa nebojte. Veď to, čo sa stalo, Jeho smrť na golgotskom kríži i Jeho prázdny hrob, Jeho vzkriesenie z mŕtvych, to všetko sa udialo na základe úžasne vypracovaného Božieho plánu. Plánu záchrany človeka pre večnosť s Bohom. To všetko sa udialo ako prejav Božieho záujmu o človeka, ako prejav Božej lásky, ako prejav Božej moci, ako prejav víťazstva nad diablom, hriechom a večnou smrťou.

Ako druhé potrebujeme počuť slová: *„Niet ho tu.“*
Nie je Boží Syn v tom studenom hrobe, nie je medzi mŕtvymi. Tam už nie je Jeho miesto. Kde je? Je pri každom jednom z nás. Je živý a konajúci. O tom sa mali možnosť presvedčiť tie dve ženy – Mária a Mária Magdaléna, o tom sa mali možnosť presvedčiť aj samotní učeníci Pána Ježiša, keď sa im Pán zjavil, o tom by vedeli vydať svedectvo mnohí kresťania v minulosti i v súčasnosti.

Drahí moji, aké to úžasné slová, aké povzbudzujúce aj po tom „zemetrasení“, ktoré našou krajinou i svetom otriasa za posledný rok. Z Božích úst znejú presne tie slová, ktoré potrebujeme počuť: Nebojte sa, lebo Ten, ktorý visel na kríži, ktorý ležal v hrobe, je živý a konajúci pri každom jednom z vás a nič Mu nie je nemožné. K Nemu sa utiekajte, v Ňom nádej pre tieto dni i večnosť hľadajte. Amen

Modlitba
Ďakujem Ti, nebeský Pane, že vtedy, keď sa mi zdá, že som na konci, Ty mi ukazuješ, že stojíš pri mne na novom začiatku. Ďakujem Ti, môj Pane, že vtedy, keď sa mi zdá, že nič sa už nedá robiť, Ty stojíš pri mne a ukazuješ mi, že Tebe nič nie je nemožné. Ďakujem Ti, drahý Pane, že si obetoval svoj vlastný život pre záchranu môjho života, mojej večnosti. Ďakujem Ti, že v Tebe nám nádej pre moje každodenné problémy a starosti, ale aj pre môj večný život. Ďakujem Ti za všetko, môj Boh a Pán, môj Vykupiteľ, môj Víťaz nad smrťou. Amen

Modlitba Pánova

Prečítaj si z Biblie Evanjelium podľa Matúša 28. kapitolu, 1.-15.verš.

Odporúčané piesne z ES č. 600, 129

PASTIERSKY LIST
Zboru biskupov ECAV

Drahí, sestry a bratia, vážené cirkevné zbory,
srdečne vás pozdravujeme pri príležitosti sviatkov Veľkej noci v roku 2021! Prežili sme zvláštnu pôstnu dobu. Pre mnohých mala znaky osobnej kalvárie. Bolo v nej omnoho viac ticha, samoty a odriekania ako predtým. Mnohí už cítia únavu z koronakrízy a z uzamknutia. Sme znepokojení počtami nakazených a umierajúcich. Medzi zosnulými sú žiaľ aj naši duchovní pastieri, neordinovaní služobníci, či verní členovia cirkevných zborov. Pozostalým rodinám a cirkevným zborom vyjadrujeme úprimnú sústrasť. S vďačnosťou voči Bohu spomíname na zosnulých. Ľúto je nám ale vôbec každého, kto zomrel na následky onemocnenia vírusom covid – 19. A ďakujeme Bohu za každého uzdraveného.

Náš život nadobudol viditeľne inú podobu. Mnohí stratili finančné a sociálne istoty. Okrem mnohých pekných vecí a príkladov vzájomnej pomoci sa vyplavilo aj mnoho odcudzenia, prázdnoty a agresivity. Všetko je ešte sprevádzané politickou krízou. Na tomto pozadí prežívame túžbu normálne žiť, bojíme sa ochorenia, smrti, staráme sa o školákov či seniorov. Túžime byť opäť spolu v zhromaždeniach cirkvi, dovtedy sme vďační za duchovný pokrm cez tlač, médiá a internet.

Vo viere sme povolaní k tomu, aby sme svoje osobné i spoločné kalvárie niesli v závislosti na Bohu. Vyznávame, že bývame okolnosťami zaskočení a nereagujeme správne. Nie je to dobré svedectvo svetu. Kedy, ak nie v zložitých časoch má viera dávať správnu orientáciu, ukazovať svoju silu a ovocie?

Apoštol Peter sa prihováral svojej cirkvi v zložitej situácii: *„Milovaní, nedivte sa ohňu súženia, ktorý vás prišiel skúšať, akoby sa vám prihodilo niečo nezvyčajné. Ale nakoľko sa podieľate na Kristových utrpeniach, radujte sa, aby ste sa s plesaním radovali aj pri zjavení Jeho slávy“ (1. list Petra 4, 12 – 14).* Kresťanov jeho doby prekvapilo, že do ich života vstúpilo utrpenie v podobe prenasledovania. Podoby ľudských kalvárií bývajú rozličné. Petrove slová pomáhajú akékoľvek utrpenie začleniť do súvislostí viery a uniesť ho. Počujme Petrovu kázeň a prijmime ju ako povzbudenie na ďalšiu cestu!

Peter najprv obracia náš pohľad na Ježišov kríž. Hovorí: *„Podieľate sa na Kristových utrpeniach“.* Utrpenie je premietaním kríža Ježiša Krista do nášho života. Zároveň sa utrpenie môže prekvapivo zmeniť na priestor, kde prežívame stretnutie a spojenie s Pánom. Potom Peter obracia náš pohľad na Ježiša vzkrieseného. Hovorí: *„Budete sa radovať aj pri zjavení Jeho slávy“.* Opisuje nepredstaviteľný moment, v ktorom bude celému stvoreniu odkrytá sláva vzkrieseného Krista. Tí, ktorí Mu vierou patria, budú s Ním. Aká úžasná nádej! Neprináša však útek zo sveta. Stále zostávame v prítomnosti. Vierou však vidíme za všetky ťažké a skľučujúce veci. Vidíme vzkrieseného Pána, Jeho absolútnu moc a lásku. Jemu patríme! To je najrozhodujúcejší moment našej existencie. To je silou preniesť utrpenie a kráčať ďalej.

Bratia a sestry, nič z toho, čo sa deje, nemá nad nami rozhodujúce slovo. Má ho Pán Ježiš Kristus; za nás trpiaci a pre nás vzkriesený. Toto je najdôležitejšie. S týmto znášame osobný kríž, nespokojnosť, nedostatky, zlé položenia a smútky. S týmto sme slobodní k láske, k službe, k obetavosti. S týmto sa stávame soľou a svetlom. Vďaka tomu neustávame v modlitbách, či v pôste; nie len za seba a svoje rodiny, ale za všetkých. Všetkým žehnáme. Sme trpezliví a pokorní, prinášame povzbudenie a úsmev. Opakujeme: Nie z vlastných síl, ale *„z podieľania sa na Kristovi trpiacom a vzkriesenom“*. On mení lockdown – uzamknutie, na otvorenie sa životu, ktorý je žitý z väzby na Jeho kríž a na Jeho slávne vzkriesenie.

V plnosti Vám i Vašim cirkevným zborom taký život želáme a vyprosujeme! Tešíme sa s Vami z veľkonočných sviatkov. Srdečne pozdravujeme každého brata a sestru, bohumilé cirkevné zbory. Mnohé plány, ktoré mali posunúť naše spoločenstvá dopredu, pohltila korona. Dnes je pred každým z nás predovšetkým jedna úloha: Obstáť v tomto čase skúšky ako ľudia, ktorý žijú z Krista ukrižovaného a vzkrieseného....

Milovaní, nech je s Vami náš Pán! Jemu nech je vzdávaná naša úcta, vďaka, česť a chvála!

Vaši v Pánovi,

Ivan Eľko, generálny biskup ECAV
Ján Hroboň, biskup ZD ECAV
Peter Mihoč, biskup VD ECAV

DOMÁCA POBOŽNOSŤ
Druhá slávnosť veľkonočná

„A odišli rýchlo od hrobu, so strachom i s veľkou radosťou bežali to zvestovať Jeho učeníkom. A ako šli zvestovať to Jeho učeníkom, ajhľa, Ježiš sa stretol s nimi a povedal: Buďte pozdravené! A ony pristúpili, objali Mu nohy a klaňali sa Mu. Ježiš im riekol: Nebojte sa! Choďte, zvestuje to mojim bratom, aby šli do Galiley; tam ma uvidia.“ *(Evanjelium podľa Matúša 28,8-10)*

Jedno zo slovenských prísloví znie: Lepšie je raz vidieť, ako stokrát počuť. Pravda tejto ľudovej múdrosti sa dokázala aj pri Márii Magdaléne a inej Márii, o ktorých písal evanjelista Matúš v 28. kapitole.

Už včera nám zaznelo svedectvo, že zavčasu ráno Veľkonočnej nedele sa tieto dve ženy vybrali k hrobu Pána Ježiša. Chceli podľa zvyku pomazať Jeho mŕtve telo. Počuli sme aj o šoku, ktorý spolu so strážiacimi vojakmi zažili, keď sa zrazu zjavil anjel Pánov, nastalo zemetrasenie, odvalil sa kameň, ktorým bol privalený vchod do hrobu. Vojaci po tom odišli od hrobu a anjel ženám zvestoval, že ukrižovaný, mŕtvy a pochovaný Pán Ježiš nie je v hrobe, lebo vstal z mŕtvych. A vraj, ak chcú, veria či neveria, nech sa pozrú do hrobu na miesto, kde bolo Jeho telo predtým – v podvečer Veľkého piatku - uložené.

Iste bolo zvláštne celé toto vidieť, počuť, zažívať. Išli len pomazať mŕtve telo a zažili zemetrasenie, videli anjela, dokonca počúvali jeho slová, v ktorých opisoval ešte ďalšie nevídané a neslýchané udalosti...
Evanjelista ani nespomína, či Mária Magdaléna a tá druhá Mária nazreli do toho hrobu, či si vôbec overili aspoň pohľadom z vonku anjelove slová. Napísané je len, že od hrobu odišli rýchlo. Zmietané strachom a radosťou zároveň. Je to možné? Je. V kútiku srdca sa túžili radovať. Možno si spomenuli na niektoré zo slov, v ktorých Pán Ježiš ešte počas svojho života predpovedal, že zomrie, ale vráti sa späť. Bolo by to úžasné, keby to bola pravda, že je živý. Veď zomrel tak náhle. Zomrel tak zbytočne. Zomrel tak nevinný. Zomrel tak mladý. Mohol by ďalej učiť. Mohli by ho ďalej nasledovať, ďalej Ho počúvať. Bol takou oporou, takou istotou nielen pre dvanástich učeníkov, ale pre oveľa viac ľudí. Ich srdce túžilo poskakovať radosťou, že hádam slová anjela sú pravdivé.
A predsa boli opatrné vo svojich emóciách. Nechceli sa oddať hneď bezbrehej radosti. Ani sa im to nedalo po tom, čo všetko v to ráno zažili. Veď neboli každý deň v epicentre zemetrasenia, neboli každý deň očitými svedkami zjavenia anjela, ktorý by pred ich očami robil a rozprával také zvláštne veci. Čo sa to dialo? Čo to skutočne malo celé znamenať? Strach do úzadia potláčal radosť.

Akoby strach a radosť si ich myšlienky pohadzovali medzi sebou, keď cestou za učeníkmi premýšľali nad tým, čo práve videli, počuli a zažili.

Za učeníkmi ich poslal sám anjel. Mali im ísť povedať o tom, čo zažili, o tom, čo sa nové dozvedeli.
Mohli si to nechať pre seba a bežať domov, aby tam v bezpečí domova prekonali svoj strach alebo nechali vzrásť svoju radosť. Mohli si povedať: Došlo k nejakému zločinu, niekto ukradol mŕtve telo nášho Majstra, ideme ho hľadať, ideme tú záhadu vyriešiť. Alebo ak náhodou ten anjel hovoril pravdu, ideme nášho Majstra pohľadať. Niekde predsa musí byť. Musíme sa presvedčiť. Musíme Ho – živého či mŕtveho - vidieť. Musíme mať rukolapný dôkaz.
Ale Mária a Mária Magdaléna urobili presne to, čo im anjel povedal. Neprotirečili mu, nehľadali spôsob ako presadiť vlastný názor, vlastný nápad, s horúcou novinkou sa vybrali za učeníkmi.

A už cestou sa ukázalo, že ráno zvláštností pokračuje. Cestou stretli Pána Ježiša. Nenašli niekde Jeho mŕtve telo. Stretli vzkrieseného, stretli živého Pána. Nebolo treba Ho hľadať. On sa zjavil. On chcel, aby ženy nielen počuli o Jeho vzkriesení, ale aby Ho aj videli vzkrieseného. Chcel, aby nielen počuli o tom, že už nepatrí medzi mŕtvych, ale aby Ho aj videli živého. Chcel, aby ich strach sa mohol úplne rozplynúť, aby ich mohol naplniť pokoj, aby videli celistvý obraz Božieho diela záchrany človeka pre večnosť. Chcel, aby všetky tie udalosti posledných dní a minút im dávali zmysel.

A tak isto to bolo o niečo neskôr aj s učeníkmi Pána Ježiša. Keď ženy prišli k nim a rozpovedali im všetko, čo zažili, dvaja z učeníkov – Peter a Ján – išli k hrobu, aby si overili ich slová. Ale keď videli prázdny hrob, nespustili pátraciu akciu po mŕtvom či živom Pánovi. Nepovolali všetkých priaznivcov Pána Ježiša, aby im pomohli Ho nájsť. Sám Pán sa im v istú chvíľu zjavil, keď boli spolu zhromaždení. Sám Pán sa im ukázal. Sám Pán im na vlastnom tele priniesol svedectvo o svojom ukrižovaní a vzkriesení. Sám Pán im priniesol pokoj, nádej a uistenie, že všetko sa deje tak, ako má, že všetko sa deje tak, ako im skôr predpovedal, že všetko sa deje podľa Božieho plánu s Ním.

Drahí bratia a sestry, Ukrižovaný a Vzkriesený sa zjavuje aj nám. Ukazuje na prázdny kríž a na prázdny hrob. Nepopiera, že bol ich súčasťou. Nepopiera, že zomrel medzi zločincami. Nepopiera, že bol pochovaný ako iní mŕtvi. Ale Božím divom vzkriesenia v ráno veľkonočnej nedele opäť ožil. Na kríži porazil moc diabla, svojou krvou zaplatil za každý hriech človeka a svojím vzkriesením zvíťazil nad mocou večnej smrti.

On, vzkriesený a živý Pán, hovorí každému jednému z nás: Aj pre teba som zomieral na kríži, aj pre teba som ležal v hrobe, aj pre teba som vstal z mŕtvych, aj pre teba som zvíťazil nad mocnosťami zla, aby si raz po smrti svojho tela, mohol aj ty byť vzkriesený a žiť večný život v mojej blízkosti.

Pán si nás už dávno vyvolil pre večnosť. Už dávno sa stali udalosti, ktoré si počas veľkonočných sviatkov pripomíname. Ale to, čo urobil Pán pre teba i pre mňa, je platné a aktuálne aj dnes. Čas neumenšuje Božie dielo, čas neumenšuje Boží záujem o nás, čas neumenšuje ani Jeho milosť, ani Jeho lásku k nám. Sme stále Pánovi vzácni, sme stále pre Neho dôležití, stále s každým jedným z nás počíta. A nemusíš o tom len počúvať. Buď pozorný a zistíš, že Boží dotyk lásky a milosti každý deň zažívaš. Môžeš ho vidieť v maličkostiach i vo veľkých veciach.

Počuli sme z Písma, že ženy išli novinu prázdneho hrobu rýchlo povedať učeníkom Pána Ježiša. Nebol to prejav klebetenia, ale poslušnosti, lebo plnili pokyn nebeského posla. Či si žena alebo muž, dievča alebo chlapec, nenechaj si zvesť o prázdnom hrobe pre seba ani ty. Odovzdaj ju ďalej, aby sa šírila správa o tom, akého máme malí i veľkí úžasného, mocného a milostivého Boha a Pána.

Amen

Modlitba

Pane, ďakujem Ti, že sa vzkriesený, živý, milujúci a konajúci zjavuješ aj mne. Dávaš sa mi poznať v každom jednom dni vo svojej blízkosti i v daroch, ktoré mi odovzdávaš. Prosím Ťa, daj mi odvahu zviditeľňovať Ťa pred druhými ľuďmi, aby aj oni Ťa spoznali ako svojho Boha a Pána. Amen

Modlitba Pánova

Prečítaj si z Biblie Evanjelium podľa Jána 20. kapitolu, 19.-23. verš.

Odporúčané piesne z ES č. 141, 150

VZÁCNE ŽIVOTNÉ PRÍBEHY

Päťročné dievčatko malo istú zriedkavú chorobu krvi a nutne potrebovalo transfúziu. Krv mala pochádzať od príbuzného s rovnakou krvnou skupinou. Jej malý brat bol ideálnym darcom.
„Tak čo, synak," opýtal sa ho lekár. „Dáš svoju krv, aby tvoja sestra mohla žiť?"
Chlapec vypadal zdesene, ale povedal, že áno.
Keď bola krv odobratá a chlapec ešte ležal na svojom lôžku, prišiel lekár a opýtal sa ho, ako sa cíti.
„Pán doktor," opýtal sa ho chlapec, „kedy umriem?"
Vtedy lekár pochopil, že chlapec to dobre nepochopil. Myslel si, že musí svojej sestre dať všetku svoju krv, aby ju zachránil – tak ako dal Pán Ježiš všetku svoju krv, aby zachránil nás.

Osvienčim, rok 1941

Jeden väzeň utiekol z koncentračného tábora. Večer predstúpil veliteľ tábora pred väzňov.
„Utečenec sa nenašiel." kričal. „Desať z vás za to zomrie hladom."
Pristúpil k prvej rade a každému sa ostro pozrel do tváre. Potom zdvihol ruku a ukazoval prstom: „Tento tu!" Muž bledý ako smrť vystúpil z radu.
„Ten – a ten – a ten -...."
Je ich desať. Desať odsúdených na smrť.
Jeden z nich nariekal: „Chúďa moja žena, chúďatá moje deti."
Náhle sa stalo niečo nečakaného. Jeden väzeň vystúpil z radu a predstúpil pred veliteľa. Veliteľ tábora hneď schytil revolver a skričal: „Stáť!"
Väzeň pokojne odpovedal: „Rád by som zomrel namiesto tohto odsúdeného!"
„Kto si?" Odpoveď bola krátka: „Katolícky kňaz."
Nastal chvíľa ticha a potom veliteľ chrapľavým hlasom rozhodol: „Dobre, choď s nimi!"

Tak zomrel františkánsky kňaz Maxmilián Kolbe (†47r.). Bol mužom, ktorý chcel láskou dobýjať svet. Vedel však, že „nikto nemôže väčšmi milovať, ako keď život položí za svojich priateľov." (J 15,13)

Z BOŽEJ LEKÁRNE:
Prvosienka jarná

INÝ NÁZOV: Peterkľúč, Petrov kľúč, primulka, kaška, prvnička

Je čiastočne chránená, čo znamená, že sa môže zbierať iba vňať s kvetom, u všetkých druhoch je chránený koreňový systém. Zber v mesiacoch marec-apríl.

VYUŽITIE

1. MEDICÍNA

- uľahčenie vykašliavania
- zmiernenie dráždenia na kašeľ
- liečbu dýchacích ciest pri bronchitíde
- uľavuje pri bolesti krku
- v zimnom období pri prechladnutiach
- posilnenie nervovej sústavy
- prospešná proti nespavosti
- pri migréne a závratoch
- pri kĺbovom reumatizme
- pôsobí močopudne
- prispieva k rozpadu močových kameňov
- tlmí zápaly
- odvar má čistiace účinky na pokožku pri problémoch s rôznymi vyrážkami
- má celkovo priaznivý vplyv na očistenie organizmu (listy obsahujú vitamín C)

2. GASTRONÓMIA

- **Jarné šaláty (surové a aj čerstvé listy)**
- **Čaj** (2 čaj. lyžičky kvetov zalejte ¼ l vriacej vody, nechajte 5 minút lúhovať a preceďte. Osladený medom sa čaj užíva niekoľkokrát denne po 1 šálke.)
- **Inhalačná zmes bylinkových kúpeľov z kvetov**

UPOZORNENIE

Prvosienkové kvety môžu, niekedy vyvolať u citlivých osôb kontaktné alergické reakcie (sčervenanie kože, pľuzgieriky). Ako súčasť čajov prvosienku, môžete užívať bez obáv, no neprimerane vysoké dávky môžu spôsobiť nevoľnosť, vracanie, alebo hnačku.

Drahí bratia a sestry,
dávame do vašej pozornosti
SLÁVNOSTNÉ SLUŽBY BOŽIE V MÉDIÁCH

Služby Božie (CZ Hanušovce n/T)	Veľký piatok (2.4.)	9.05 h.	Rádio Slovensko
Služby Božie (CZ Nové Mesto n/V)	Veľký piatok (2.4.)	10.30 h.	Jednotka
Služby Božie (CZ Bratislava – Rača)	1.sl.veľkonočná (4.4.)	10.00 h.	TA3
Služby Božie	2.sl.veľkonočná (5.4.)	10.00 h.	TV LUX

Informujeme vás, že počas sviatočných dní Veľkej noci budú vždy o 8.30 hod. zvoniť **zvony nášho chrámu Božieho**.

Ďakujeme všetkým vám, ktorí ste svojim cirkevným príspevkom alebo milodarom podporili cirkevný zbor.
Pripomíname, že **cirkevný príspevok** si uhradiť za aktuálny kalendárny rok alebo nedoplatky za uplynulé roky u ses. pokladníčky E. Babušiakovej (č. d. 159), na farskom úrade alebo môžete posielať na účet (IBAN SK55 0900 0000 000 32 141 53 03) jednorázovo alebo na splátky vo výške 10 Eur/člen/rok.
Taktiež týmto spôsobom môžete svoj **cirkevný zbor podporovať** jednorázovými alebo pravidelnými milodarmi.

(Správne odpovede z kvízu: 1B, 2C, 3C, 4A, 5C, 6A, 7B, 8B)

Nech radostné víťazstvo Veľkej noci
prežiari námahu všedných dní
a do vašich životov vnesie Boží pokoj.